

Ali skusiti znamo. Skusijo. Župan prvi pivo pokuša, pa se bridko derži kakor Vlah na pepelnico. Svoje blago peljajo v Gradec. Na placi gospôda pijačo pokuša. „To je strup!“ — vsi zakričijo in naše pivovare vtaknejo v ječo.

Doma prodajavce željno pričakujejo, ker radi bi zvedili, kako so blago prodali. Mine Miholovo, Martinovo, mine Koleda, — prodajavcov ni še domú. „Bogme! ušli so nam s penezi“ — reče modra glava, prisežen mož Bercko Vertoglavčič — hočemo jih iti iskat.“

Zbrali so dva stara pravična možaka. Nobeden izmed njih ni še bil pri županu zatožen, da bi bil kakošno krivico storil, — nobeden teh, čeravno sta obadva bila kruljeva, še ni imel noge v kladi.

Pozimi nista mogla iz doma zavoljo slabih nog ob Jurjevem, kadar je vse zeleno bilo, pa so pivoprodajavce že spustili domú.

Ker gradčki gospôdi pivo ni dopadlo, si iz hmela niso več dobička iskali. Pustijo še ga dan današnji rasti, rekši: „naj imajo vrablji (vrabci) v njem gnjezda.“

Vrablje Verbovčani posebno radi jedo. Enkrat se je žalostna pripetila. Zvedel je mlad Verbovčan, da v orehovem bednji so mladi vrablji. Pové to sosedom. Sosedu grejo ž njim, pa kak do luknje priti? Eden drugemu naj na ramo stopi; tako bo šlo. In zgodilo se je tako. Že naj bolj zgornji segne v bedenj, in zakriči: „imam ga že“, ko naj bolj spodnji radovednež vpraša: „kakšni so?“ ter gor pogleda, in vse gornje na tla strosi. Samo nar bolj gornji visi, celo roko v bednji deržeč, med nebom in zemljo.

Kako ga bodemo na zemljo dobili? vsi žalostno vprašajo? Hitro se najde modra glava. Verzimo sekirico, da se roka odseka; da pa ne bode se ubil, položimo na zemljo pernato blazino, in da se ne bode v graben skotnil, denimo čez blazino brano. Storili so tako. Da temu revežu potla niso vrablji več dišali, in da ni jih nikdar več spe-ljaval, se vé, pa kaj je Verbovčanom za enega Verbovčana! — saj vsako leto jih sto maček iz repišča prinese, sto pa kobila iz verbe binene.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 21. febr. Vsled večjih naročb iz Krajnskega in bolj živo prodajanje v Sisku kakor tudi poskočivša cena žita v Banatu je storila, da se je tudi tu cena popravila. Pšenice pretečenega tedna je 8000 vagánov prodanih in sicer banaške od 85—88 funt. težke po 52—58 gr., bačvanske od 85—86 funtov po 53 $\frac{1}{4}$ do 54 gr., in horvaške po 46 do 50 gr. Še se je prodalo 1000 vagánov napolice po 43—45 gr.; 4000 vagánov koruze po 44—45, malo bolje verste po 46 $\frac{2}{3}$ gr. Za ječmen po 30—35 gr. malokdo mara; ovsa se je prodalo 2000 vagánov po 24 $\frac{1}{2}$ do 25 gr. in najboljšega po 25 $\frac{2}{3}$ gr. na drobno. Vreme je mrazno, snega je polno, reke so že zaledene. Vožnina do Zidanega mosta je po 42—48 kr.

Iz Reke. Veselja nam serce poskakuje, ko beremo, kako slavno so Slovenci v Ljubljani stoletnico našega milega Vodnika praznovali. Kdo bi se ne veselil, ko bere o slovesnostih v Šiški, o veselici v gledišu! Marsikoga sem tiste dni v našem mestu reči slišal: Oj zakaj nisem danes v Ljubljani! In vse tiste dni se nismo skorej družega pogovarjali, kot samo o Vodniku. Vodnik nam je bil zmiraj na misli. — Praznovali smo v duhu, kar ste v Ljubljani s petjem, godbo in vrišem. — Pa to ni bilo dosti; hotli smo, da se bomo bolj živo veselega dné spomnili, tudi zunaj se veseliti. Zbralo se nas je tedaj šest gimnazialnih učencov v društvu slavno učenega Slavjana gosp. K — ca, in šli smo sprehajati se; do neke hiše pridši gremo na vert in se za kamnato mizo posedemo. Tukaj ustane slavni gosp. K. in začne o zaslugah našega Vodnika serčno govoriti; opominjavavši tudi nas mladenče napredovati po poti, ki nam jo je Vodnik pogladil, jenja govoriti. Primši kozarec v

roko zaupije: „Živio spomin Vodnikov, živio Prešernov, živio Koseski, živio tudi dr. Toman, ki tako neutrudljivo skerbi, da se slavni mož poslavi!“ Kupe so žvenkljale, pa besede bistroumnega moža so mi ostale v sercu z gorečimi čerkami zapisane. — Zima letos pri nas vedno razsaja, pa mislim, da jo bomo skoro prestali. Spomnim se, da je lani o takem času že mandeljnovo drevje cvetelo, ali letos še popkov ne poganja. Družega ni tukaj nič novega. **Z Bogom!**
J. Bilc.

Iz Zagorja 24. febr. Fr. Ž. — Iz Horvaškega se za gotovo zvé, da se je v Kamnjaku, tri ure od Reke, na Karlovski cesti 19. t. m. zgodila sledeča strašna nesreča: Hud mraz je bil in strašna burja je vihrala. Uboga žena nekega dninarja gré, ko ji je piče za kravo zmanjkalo, v bližnjo vas, čertert ure dalječ, po koč sená. Doma v merzli koči je pustila dva otročička. Mož je šel tudi po svojih opravkih. Ko pride ta domú in vrata odpre, najde oba otroka mrtva — zmerznila sta! Ji žalostno prigodbo povedat, hití svoji ženi naproti, ker je predolgo ni bilo domú. Pa komaj pride dve sto korakov iz vasi, mu presune še večja britkost serce. Kos trupla svoje žene najde namreč, katero so volkovi raztergali. Zares neizrečena žalost za ubogega moža!

Pri sv. Križu poleg Turna 24. sveč. J. S. — Na Svečnični dan se je vidil v našem kraji čuden prikazek. Dopoldne je prav močno sneg šel, in s snegom vred je okoli vasi Tihaboja, ki stoji na griču med dvema dolinama, brez števila červičkov ali goseneč na tla padalo. Vse gomazelo jih je po téh dolinah, kakor so ljudje pravili, da bi jih bil lahko v mernik grabil. Tiči so jih neki prav hiteli zobati. Lazili so po snegu, dokler jih ni bil sneg zapadel. Bili so pa ti červički črnkasti, ravno taki, kakor so gosence, ki na repo hodijo; gobčke in glavice so imeli jeklenaste in prav terde. Skušali so červičku gobček streti z nožem, pa je raji odletel ko se sterl. Dolgi so bili po kakega dobrega pol palca, in so imeli neki goste nožice. Rad bi bil sam kterege vidil, pa sem še le te dni zvedil od tega čuda, in ni bilo nobenega več dobiti, ker je bil velik sneg zapadel. Čudno je tudi, da jih je bilo na obeh straneh vasi po dolinah vse polno; po vasi, ki je na nizkem, komaj kake štiri ali kakih pet sežnjevisokem robu v sredi, je bilo pa le malokterege viditi. Tudi pol ure od tod, na meji Čateške fare, v dolini imenovani „pri cerkvenem malnu“ je bilo neki vse černo teh živalic. Nisem pa slišal da bi jih bili vidili po gričih med Tihabojem in cerkvenim malnom. Mikavno bi bilo vediti, ali se je kaj tacega o tem času še kje drugod vidilo, in od kod je prinesla burja zdaj pozimi te živalice?

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. C. kr. dнарstveno ministerstvo je zaukazalo, da so rudniki, ktere njih posestniki opusté, v tistem polletju (semestru), v katerem so rudnijski oblastniji naznanili, da rudnik opusté, še davšini od rudnika podverženi, ker je to davšino vsacega pol leta naprej odrajtovati, ne gledé na to, ali se rudnik obdeluje in kaj dohodkov daje ali ne. Ako se na izrečenje, da kdo rudnik opustí, ne more v tistem polletju, v katerem je bilo rudnijski oblastniji naznanjeno, zavoljo uredskih djanj, ktere gredo pred tem, že odgovor dati, in ako se iz enacega uzroka opušeni rudnik v rudniških bukvah ne more izbrisati, se davšina za naslednje polletje in toliko časa ne tirja, dokler obravnave terpé, temuč samo predznamljajo se in še le po izrečenju, da rudnijska oblastnija v to opušenje privoli in po izbrisanju opušenega rudnika se v predznamku izbrišejo. Zakaj s tistim dnevom, v katerem posestnik rudnika rudnijski oblastniji naznani, da rudnik opustí, se odpove tudi vsaki iz podeljenja izvirajoči pravici do rudnika in ne sme ga več obdelovati.

— C. kr. ministerstvo notranjih opravil je zaukazalo, da se smé platno s svinčenino pripravljano samo fabrikam prodajati, v katerih tako platno drukajo.

— Romarji, kateri pojdejo letošnjo veliko noč sveto deželo obiskat, morajo biti 13. marca v Terstu zbrani, ker bo ta dan odrinila barka iz Tersta.

— Donova je to zimo tako zamerznjena, da je pri Dunaju po 12 do 15, na enem mestu še celó 17 komolcov debel led.

— Poslednje popisovanje je skazalo na Dunaju brez vojakov 470 tavžent duš.

— Do 27. februarja se je oglasilo na Dunaji 426 umetnikov z občerti za razprostenje mesta. Po takem bo imela komisija dosti opraviti z razsojo najboljih občertov, katerih dobé samo trije prémije in sicer 2000, 1000 in 500 cekinov v zlatu.

Iz Ogerskega. Ogerski tolovaji imajo staro vražo, da ostanejo s svojimi hudodeli na skrivnem, če se s kervjo še nerojenega otroka umijejo. Tak strašen prigodek pripoveduje „Magyar Naplap“ iz Koleta-Szega. Pri cesti med Klausenburgom in B.-Hunyadom na Erdeljskem stoji blizo poslednjega terga kerčma, ktere gospodar je lastno težko ženo prodal za 200 fl. tolovajem, kateri so imeli namen, nesrečno ženo razparati, da bi tako dosegli, kar bi jih, kakor so mislili, v njih početjih skrivalo. Pa božja previdnost ni pripustila tega; strašni naklep je bil izdan in žandarji niso samo žene take strašne smerti oteli, temuč tudi kerčmarja in njegove tovarše so izročili pravici.

— V Peštu so v velikem strahu in skerbéh zavoljo povodnji, kadar odjuga pride. Vsa Donova je notri do morja zamerznjena in postranske reke so do dna v led spremenjene. Ko se bo začel tajati sneg, kterege je po planem in po gorah več komolcov debelega, se bo voda čez led po prodih in iz teh čez bregove zlila in kdo vé koliko nesreče prinesla. Peščani še niso pozabili zime v letu 1838, v kateri je grozna povodinj skorej polovico mesta poderla.

Iz Erdeljskega. V Haratni so utemelili hvale vredno bratovščino, ktere udje so sklenili, prihodnje več ne kleti, ne po krivem prisegati in ne pohujšljivo pogovarjati se.

Iz Rusije. Še ni dolgo, kar so Rusi v Azii na reki Amur si več sveta in posestev usvojili, ktere so bile popred v varstvu ali pa posestvu Kitajcov. Ker ti tega niso mogli pozabiti, so planili čez Ruse in njih nove posestva, s kakšnim uspehom pa se še ne ve.

Iz Italije. V Piemontu so začeli političnim begunom terdo na pete stopati. Tako so jih pretečene dni v Genovi več zaperli, mnogim pa zapovedali, se v odločenem času iz dežele spraviti.

Iz Nemškega. 8. febr. je vojaška in civilna komisija, ktera je imela prevdariti škodo po smodniku v Mougunci vzrokovano, svoje delo dokončala, in prevdarila je vso škodo z 812 tavžent in 500 goldinarji.

— „Halle'sches Volksbl.“ piše: V letu 1138 — torej pod cesarjem Friderikom Rudečbradcom — je umerl Janez Ziten (Johanes de Temporibus), kateri je živel 361 let, namreč od časa Karola Vélicege, kterege oproda je bil. — Leo, učen nemšk zgodovinar, je pristavil k temu: Ta mož je bil tetaj 777. leta rojen in je najvišjo starost po Mojzesu doživel, kolikor je znano. Ker so nek ruskemu caru v letu 1818 moža pokazali, kateri je šel s švedsko armado 1630 na nemško (mogel je tedaj najmenj 200 let živeti), in se od družega bere, da je bil celó 269 let star, bi starost Ziten-ova ne bila celó nemogoča, če ste pravljici od poslednjih dveh tudi resnične.

— V Elberfeldu so bili tako srečni, da so že kebra ujeli. Ondašnji časnik razglaša to dostojno in prerokuje zgodnjo spomlad. Gotovo bodo vsi, kateri zavoljo pomanjkanja derv pri merzli peči ozebljujejo, Elberfeldčanom za to važno prerokbo poslali zahvalno pismo.

Iz Francozkega. Francozka vlada je dala silno oestro postavo zastran ptujcov na Francozkem bivajočih in v to deželo potujočih. „Constitutionel“ je razglasil zastran tega: „Vediti se dá, da zamorejo potniki, kateri iz unanjih dežel pridejo, samo tedaj se v Francozko pušati, če imajo potni list, narejen od pristojne gosposke svoje domačije in podpisan od kakega francozkega diplomatičnega urednika ali konzula. Vselej, kadar kdo na Francozko potuje, mora dati ta podpis ponoviti.“ Zlasti Angleže je kaj spekla ta postava, ker se prihodnje noben Anglež ne bo pripušal v francozke luke (barkostaje), kateri se ne bo izkazal s potnim listom. Tudi švajcarski časniki so silno nevoljni zavoljo tega. Kakor „Eidg. Ztg.“ piše, so francozke sitnosti zavoljo potnih listov še huje, kakor je bilo spervega misliti. Ni dosti namreč, da se mora slednji sam pri poslancu za podpis potnega lista oglasiti, tudi še dve priči mora sabo pripeljati. Vlada neuenburškega kantona se je zavoljo teh sitnost že krepko pritožila pri zveznem zboru. Švajcarski poslanec je podal ugovor zoper te sitnosti, pa dobil je odgovor: To velja vsem deželam. — Ne gré tû, razsojevati tožbe te ali une strani, gotovo bo pa Pariz s tem največjo zgubo terpel, ker bo marsikterege nehalo mikati, v Pariz težke dnarce zapravljat hoditi.

— 25. februarja se je začela porotna sodnija zoper že znane naklepnike od 14. januarja. Drugi dan je bila sodba sklenjena in obsodili so tri, namreč Orsini-ta, rojenega na Rimskem v Meldoli, — Pierri-ta, rojenega v Luki, — in Rudio-ta, rojenega v Beluni na Beneškem, v smert. Gomez, rojen v Napoli, pride za vse žive dni na galejo. Pervi trije so se pritožili čez to obsodbo.

— Iz Pariza 22. febr. Francozka vlada si ni mislila, ko je notranjo politiko tako oestro začela vganjati, da se bo z angležkim parlamentom tako močno terčnila. Bali so se že, ko je v Londonu Palmerstonu z načertom postave zoper zarotbe o drugem branju spodletelo, da bo mogel odstopiti. Zdaj ko se je to zgodilo, ne morejo časniki francozke vlade popolnoma zakrivati svoje skerbí, pa prizadevajo si vunder pokazati, da zadrega ni tako velika, kakor jo angležki časniki malajo. Tolažijo se s tem, da bo novo ministerstvo moglo postavo zastran ptujcov v parlamentu zagovarjati, ali pa da bo kraljica Viktorija deržavni zbor razpustila.

Iz Angležkega. Angleži in Francozi so pač čudni ljudjé. Francoz je kakor suha goba, ktero najmanja iskrice v trenutku zapali, Angleži kakor val morja o viharju, ki boče hipoma vse utopiti. Pa iskrice vgasne in val se vleže. Kako serdito so si angležki in francozki časniki zobé kazali? tû in tam so prenapete glave že nože, meče in sablje brusili, se vzajemno poklati; celó angležko ministerstvo je moglo odstopiti zavoljo stvarčice, zbog ktere bo novo ministerstvo moglo ali zahtevanje prejšnega nadaljevati ali pa tudi odstopiti. Pa vsemu temu je bila neka pomota uzrok, kakor piše „Times“, prvi angležki časnik, namreč: Velika zmešnjava v parlamentu je bila kriva, da se je mislilo, da je zbor zavergel po drugem branju načert postave zoper zarotnike. V resnici o drugem branju načerta še glasovanje ni bilo doveršeno. Ni treba tedaj zboru, če hoče, načerta iz nemar pušati. — Pri čem da smo, se mora skoraj pokazati.

Iz Moldove in Valahije. Iz Bukaresta zvemo, da so se komisarji zadevnih vlad zedinili zastran spiska, ki ga bodo pariškemu zboru predložili zastran uravnave in uredbe Moldove in Valahije.

Iz Turškega. Iz Carigrada. Silno nenavadna zima še vedno ni odjenjala in kakor drugod se tudi ondi ljudi ne manjka, kateri si kujejo iz nesreče svojih bližnjih svojo srečo. Najhuje terpe ubožnejši prebivavci zavoljo pomanjkanja derv in oglja, katerih cena je tako poskočila, da si jih tudi premožnejši že skorej več ne morejo kupovati. Dosti je, če

povemo, da se lakomni dervarji in ogljarji ne sramujejo, funt oglja po 24 kr. prodajati. Enaka draginja je v rečeh za živež in zlasti mesá je veliko pomanjkanje. Vlada stori kar more, da saj nekoliko pomaga. Tako je dal Sultan sam 1 milijon piastrov v podporo ubozih brez razločka vere, in njegov izgled so posneli vsi princi in princeznje cesarskega rodú, ministri in udje diplomatičnega zbora. Enake žalostinke se čujejo iz dežele. Zima pa tudi že od leta 1812 ni bila tako huda in stanovitna. Vsaki dan se sliši o zmerznjenjih in volkovih, kateri prihajajo v celih tropah iz gojzdov in hribov. Tako so v Peri, predmestju carigradskem, konja in v Škodri ženo volkovi raztergali.

— Iz Carigrada 12. t. m. Turški vladi je dobro znano, od kot izvirajo homatije in prekucije v Bosni in Ercegovini in poskerbeja je tudi že za naprave, da bo te dežele v kratkem upokojila in v red djala. Tako je brati, da je 12 tavžent vojakov na poti v Bosno in 16 tavžent jih bo Bosna sama dala. Tako pišejo nekteri, drugi pa popisujejo, kakošni so ti junaki: bosci hodijo na stražo in da v tem letnem času cepajo kakor muhe, se ne more nikomur čudno zdeti. Kaj bodo opravile šlapce s sovražniki, kateri jih povsod obdajajo in zalazvajo: obup kristjanov, črnogorski knez, ki je nek 4000 svojih nad Turke poslal, stradanje in najhuji sovražnik — kužne bolezni jih bodo poslali, od kodar so prišli in vse bo pri starem ostalo: Turki bodo odérali, kristjani pa terpeli, če evropejski diplomati ne bodo skoro med nje stopili.

— 25. t. m. je umerl nadpoveljnik turškega topništva in Sultanov svak Ahmet Fethi. Gotovo ne obžaluje nihče njegove smerti bridkeje kakor Sultan sam, kateri je, kakor sam pravi, brez pravega prijatla, brez zvestega svetovavca v sredi pričetega prereditvanja Turčije in s težkim sercom v prihodnost gleda. Koliko časa je, kar mu je smert Rešida uzela in kdo ve, ali ne bo v kratkem Sultan ob vse ministre? Pet ministrov ima bolnih, samo Riza paša, minister vojništva je še zdrav. Čudno se vertí osoda Turčije in dasiravno se branimo misliti, da zalazje kaka skrivna zarota možé, katerim je vlada te deržave izročena, se vendar tudi ne moremo zderžati in reči: Gorjé turškim okrajinam, če bomo prej ali pozneje brali: tudi Sultan je mertev!

— Sultan je dal avstrianski šoli velik prostor v sredi mesta v dar, da se bo ondi primerno poslopje za šolo fantinsko in dekliško s šterimi razredi sozidala. Začeli jo bodo zidati že prihodnji mesec. Kar bo manjkalo dnarjev za zidanje, jih bo dodala avstrianska vlada.

— Iz Hercegovine se zve, da so 22. februarja Raje (kristjani) pod vodjem Vukalovičem in Črnogorci pod starostnikom Ivo Rakov Radoničem prijeli Turke pod Salih pašetom. Bojevali so se do noči. Turki so se videsno umaknili na planoto, ker so se svojimi bateriami in konjiki mogli bolj razprostreti, pozneje pa so zagnali vstajnika nazaj na goré. Turki so imeli mertvih in ranjenih 100 mož, vstajniki so jih mnogo več zgubili.

Iz Kine. Yeh, poglavar kantonskega mesta, kateri je s svojo termo uzrok bil sedanje vojske Kinezov z Angleži in Francozi, je prišel Angležem v pest in sedi sedaj na francoski barki Belle-Isle vjet, dokler francoski in angleški poslanec njegove osode ne določita. Postavila sta kineškega generala za poglavarja.

Sloga!

Oblaki črni se podé,
Od kod in kam nihče ne vé;
Pa vsi se zopet snidejo
In kakor bratje pravijo:
Le vkupej, da ne bomo
Ko „Cicero pro domo!“

Potoki, ki se iz njih vlijó,
Poljé in reke napojó,
Se združeni vsi snidejo
In kakor bratje pravijo:
Le vkupej, da ne bomo
Ko „Cicero pro domo!“

In ko se leto pomladí,
Zbor ptičic milo žvergoli,
Vse, vse pa se zedinijo
Kot sestrice in pojejo:
Le vkupej, da ne bomo
Ko „Cicero pro domo!“

In tako tud cvetličice —
Dišeče krasne milice —
Se v kiticah vse snidejo
In kot sestrice pravijo:
Le vkupej, da ne bomo
Ko „Cicero pro domo!“

Oblaki in potoki vsi,
In ptičice s cveticami
Po svoje se zedinijo
In nam Slovincem pravijo:
Le v slogi! — da ne bomo
Vsak „Cicero pro domo!“

Fr. Malavašič.

Darovi za Vodnikov spominek.

Od I.—XII. naznanila . 623 fl. 44 kr.

Gospá Elizabeta Zameje	1	„	—	„
Gospod Karol Ksav. žlahtni Raab, deželni svetovavec	2	„	—	„
„ Miha Pregl, oskerbnik grajščine Križanske v Ljubljani s pristavom: Petero mojih šolskih spričal je podpisal V. Vodnik. tedaj darujem za njegov spominek tudi	5	„	—	„
„ Jožef Vesel, svetovavec c. k. deželne sodnije v Ljubljani	4	„	—	„
„ dr. Karol Vesel, c. kr. okrajni zdravnik v Ljubljani	2	„	—	„
„ Jože Debevc, posestnik v Ljubljani	5	„	—	„
„ Andrej Debevc, posestnik v Ljubljani	1	„	—	„
„ Janez Zalokar, fajmošter v Ljubljani	1	„	—	„
„ dr. H. C.	1	„	—	„
„ Andrej Marušič, začasni učenik verozakona in slovensčine v gimnazii goriški	4	„	—	„
„ F. Pustaverh, kaplan v Tuhinskem Šmartnu	1	„	—	„
„ A. U., hvaležni učenec Vodnikov	2	„	—	„
„ Škender Sovič, podžupnik v Halozih	3	„	—	„
„ J. V. Viktorin v Budi (Ofen)	1	„	—	„
„ g. Palarik v Budi (Ofen)	1	„	—	„
„ Sodia v Celji	1	„	—	„
„ Anton Mazuranič, c. k. profesor v Zagrebu	1	„	—	„

Skupaj . 659 fl. 44 kr.

Loterijne srečke:

V Terstu 27. februarja 1858: **37. 73. 49. 54. 13.**
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 10. sušca 1858.

Stan kursa na Dunaji 27. svečana 1858.

Obligacije	5 %	81	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	81 fl.
deržavnega	4 1/2 %	72 1/4	„	Windišgrac. „ „	20 „ 25 1/2 „
dolga	4 %	64 1/2	„	Waldstein. „ „	20 „ 27 „
	3 %	50	„	Keglevičeve „ „	10 „ 16 1/4 „
	2 1/2 %	41 1/4	„	Cesarski cekini.	4 fl. 45
Oblig. 5 % od leta 1851 B 97			„	Napoleondor (20 frankov)	8 fl. 14
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		85	„	Suverendor	14 fl. 6
Zajem od leta 1834		329	„	Ruski imperial	8 fl. 24
„ „ 1839		130	„	Pruski Fridrihsdor	8 fl. 42
„ z loterijo od leta 1854		108 1/4	„	Angležki suverendor	10 fl. 19
„ národni od leta 1854		84 3/4	„	Nadavk (agio) srebra:	
				na 100 fl.	5 fl.